

[Maisted]

Niels Helveg Petersen:

»Nej, det tror jeg ikke ville være blevet resultatet under nogen omstændigheder.«

Samtidig er der at sige til det, at det radikale venstre jo var vidende om det ændringsforslag, som blev stillet til finansloven, og også stemte for dette ændringsforslag. Det vil sige, at det radikale venstre burde tage konsekvensen af sine egne standpunkter og ikke komme med den bortforklaring om, at det nu gælder noget helt andet. Nej, man har her sagt klart og tydeligt, at hvad regeringen finder forsvarligt at gennemføre af skattelettelser, det støtter man.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg skal bare understrege, at jeg ikke har sagt noget, som hr. Niels Helveg Petersen ikke også har sagt i det spørgsmål, og at de skattelettelser, som hr. Niels Helveg Petersen omtalte, og som hr. Maisted refererede til, har det radikale venstre stemt for i folketinget inden jul.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Så må jeg forstå, at det radikale venstre altså også har stemt for det ændringsforslag til finansloven, der omhandler de 2,3 mia kr. i skattelettelser. Er det korrekt opfattet? Og er det korrekt opfattet, at det radikale venstre har givet en blankocheck til regeringen: når den finder det forsvarligt at gennemføre skattelettelser, så vil det radikale venstre ikke stille sig hindrende i vejen herfor?

Fjerde næstformand (Arentoft):

Hr. Dræbye for en kort bemærkning, og så tror jeg, vi skal tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg skal bare tilføje, at hverken hr. Maisted eller det radikale venstre har stemt for noget ændringsforslag ved finansloven, for dette ændringsforslag var ikke til afstemning.

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg ser, at skatteministeren ikke er til stede, så jeg vil ikke fortsætte skattedebatten.

Lovforslag nr. L 151 omhandler flere forskellige ting, men debatten i dag har jo i høj grad gået på nedskæringerne af kommunernes bloktilskud i 1984, en besparelse, som for staten er på ca. 3 mia kr., men som for kommunerne reelt vel er væsentligt mindre. Men alligevel skal jeg gerne indrømme, at det er rigtig mange penge, der også i 1984 skal spares i kommunerne, og naturligvis kommer det også til at gøre ondt, også for beskæftigelsen, ja, så meget, at vi i 1984 regner med at have ca. 440.000 kommunalt ansatte, altså nogenlunde det samme, som vi havde i 1982 – ikke 1882, men 1982 – værre er det altså heller ikke. Men naturligvis kommer det også til at gå ud over det generelle serviceniveau, ingen tvivl om det.

Men nu er det ikke kun kommunerne, der skal spare. Lønmodtagerne har forstået nødvendigheden af sparepolitikken, idet de i går sagde ja til at være med til at spare. Staten skal også i 1984 have meget store, nye offentlige besparelser ført igennem. Ikke fordi en sådan besparelspolitik er nogle partiers plan, mærkesag eller ideologi, men simpelt hen på grund af nødvendighedens lov. Rentens rente-udviklingen på vor gæld løber nu så hurtigt, at enhver regering må følge denne nødvendighedens lov og foretage meget store besparelser.

Det vidste og det ved socialdemokratiet. Det er vel hovedårsagen til, at man sådan løb midt i problemerne. Det skal de imidlertid fortsat ikke have utak for, tværtimod. Netop i dag har regeringen halvårsfødselsdag, og det er der vel al mulig grund til at ønske indenrigsministeren og regeringen til lykke med.

Men tilbage til de barske økonomiske realiteter. Der er jo sket det vel nok ret enestående, at ikke kun regeringen og landets lønmodtagere erkender det alvorlige i situationen, men også Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner. De accepterer og indser nødvendigheden af, at der skæres yderligere i bloktilskuddene. Oven i købet er disse foræninger også enige om, at det ikke på landsplan skal betyde forøget skattetryk. Naturligvis havde det været langt lettere for dem bare at sige: nej, det vil vi ikke være med til. De kunne også finde mange gode begrundelser for at sige nej, men de valgte ikke det